~i aparlamenton per gasaj ~iloj; la forno ĉesas ~i Z; forno forte ~ita de la bakisto; ~i lokomolivon; la centra ~ado (kun unu fajrujo k pluraj ~otubaroj). ~isto. Homo, kies metio estas ~i loĝejon aŭ maŝinon.

Hekatombo. 1 Buĉofero el cent bovoj, ĉe antikvuloj. 2 (f) Amasmortigo de multaj homoj: $la \sim o de la milito (Kp MASAKRO)$.

heksaedro Λ = sesedro.

Heksametro (V). 1 Verso, konsistanta el ses piedoj, inter kiuj la kvar unuaj povas esti spondeoj aŭ daktiloj, la kvina estas ĉiam daktilo k la sesa spondeo. 2 Sespieda laŭakcenta verso, laŭpove imitanta la antikvan ~on.

Hektaro. Kvadrato, kies ĉiu latero estas longa je cent metroj; cent aroj.

Hektogramo. Cent gramoj.

Hektolitro. Cent litroj.

Hektometro. Cent metroj.

* Hela. 1 Donanta aŭ ricevanta vivan lumon, tre luma, lumplena : ~a fajro B, ĉiclo, vetero, tago B; ∼a ĉambro ; la varma k ~a radio de l' suno; sur la ~a fono lumigata de la lampo aperis B ... ; la steloj ~e lumis Z; mal~a arbaro, muro, karcero, nokto, vetero. Kp serena, brila, LUMA, KLARA 1. 2 Lume kolorigita, vivkolora, pli proksima al blanko ol al nigro : ~a, mal~a ruĝo; la ~e blua ĉielo; mal~e oraj haroj. Kp PALA. 3 Laŭte brile sonora : la laŭta, ~a voĉo de la koko B. Kp Klara 2. ~eco. Eco de io ~a : ni havas ~econ nokte, kiam brilas luno Z. ~igi. Igi ion ~a : la lampo ~igas la ĉambron; dis~igu la fajron Z (igu ~a ekscitante ĝin); ~igi fotografaĵon per bano; tiu sciigo mal~igis la ĝojan feston. ~iĝi. Iĝi ~a : la vetero ~iĝas; lia zorgoplena vizaĝo ~iĝis; mal~iĝinta koloro. Rim. : La esenca senco de hela estas la lumeco, tiu de klara estas la distingebleco; tial oni ne uzas hela pri la penso aŭ spirito.

heleboro Z . G. de ranunkolacoj, ornama planto, kies radiko estas venena (helleborus). Nigra ~o (helleborus niger). Kp veratro.

heleno. Antikva nomo dela hindeŭropaj triboj, kiuj fiksiĝis en Grekujo. ~ismo. ~a koncepto pri civilizo. helianto . G. de kompozitoj, kun granda flava floraro (= sunfloro) (helianthus). Tubera ~o. (= terpiro) (helianthus tuberosus).

heliantemo . G. de cistacoj, kun belaj, orflavaj floroj (helianthemum).

Helico. 1 Śraŭbforma duoble kurba linio ĉirkaŭanta cilindron. 2 Śraŭbforma aparato, kiu irigas ŝipon en akvo aŭ flugmaŝinon en aero.

Heliko. Surtera molusko kun spirala konko (helix). Kp LIMAKO.

helikrizo . Ĝenerala nomo de plantoj, ĉefe el la fam. de kompozitoj, kies involukro estas kolora k kiuj ne ŝanĝiĝas dum longa tempo. (helichrysum).

helikso . Elstaro, kiu borderas la orelkonkon.

heliostato (Opt). Instrumento, kiu permesas projekcii la radiojn de la suno al unu fiksita direkto malgraŭ la moviĝo de la tero.

Heliotropo. 1 Veg. el fam. boragacoj kun bonodoraj violaj floretoj (heliotropium). 2 Speco de amorfa kvarco.

hellumo ^Z

☐ He. Ĥemia elemento.

Gaso trovata en gasoj ekstraklataj el

kelkaj maloftaj mineraloj k kies atom
pezo estas 4,00.

* Helpi (x). 1 (iu) Faciligi ies agadon, partoprenante ĝin : ~i unu la alian Z; se via tasko estas tro longa, mi ~os vin ; li ~is la infanon, al la infano porti la pezan sitelon; li tre multe ~is la disvastigon (aŭ al la disvastigo) de la lingvo ; nek ~ebla, nek konsilebla Z (senrimede perdita, ruinigita); li ~is al mi la tradukon (aŭ : li ~is min por la traduko) de tiu malfacila teksto. Kp apogi, sub-TENI. 2 (iu) Havigi al iu rimedon kontraŭ malfacilaĵo aŭ malbono (danĝero, peniga laboro, mizero ktp) : oni konsilas k konsolas, sed ~i ne volas Z; ~i senlaborulon; ni neniel povas ~i al ŝi; vi ne povas ~i miain embarasoin. Kn defendi, ркотекті. 3 (io) Faciligi ion al iu, esti utila por, efika por aŭ kontraŭ io, rimedi kontraŭ io : kontraŭ kalumnio ~as nenio Z; ne ~is petoj nek minacoj Z; ne ~os riĉo en la tago de nia morto; ĉiuj miaj admonoj Z, penoj de p cigo nenion ~is Z; mensogaj vortoj, kiuj